

Arrest

nr. 54 338 van 14 januari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oegandese nationaliteit te zijn, op 2 november 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 oktober 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 8 december 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HENDRICKX, die loco advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Oegandees staatsburger te zijn, behorende tot de Mamba stam en afkomstig uit Rubaga in Kampala. Uw vader was lid van de Conservative Party (CP). In 2006 werd ook u lid van de CP, omdat u niet langer de National Resistance Movement (NRM) als regerende partij wenste. U was een jeugdleider voor de partij in Rubaga en begeleidde een groep van zes jongeren in het voeren van verkiezingscampagnes. Op 20 december 2006 werd u een eerste keer opgepakt door gewapende mannen die u naar het Central Police Station brachten. U werd er gefolterd en ondervraagd over de radiocommunicatie die uw vader zou hebben met rebellen. Nadat bevriende leden van de CP

druk uitoefenden op de politie werd u op 5 januari 2007 vrijgelaten. Tijdens een conferentie van de CP op 12 februari 2009 over de komende campagne voor de presidentsverkiezingen van 2011, werden u en enkele andere leden opgepakt door gewapende mannen en gevangengezet in Kigo prison. U moest er dwangarbeid verrichten en kreeg onvoldoende eten en drinken. Op 28 februari 2009 werden u en de andere leden zonder aanklacht vrijgelaten. In 2009 hielp u bij de verkiezingen van een parlamentslid voor Mukono, wanneer er op een gegeven moment mannen met geweren opdaagden die onrechtmatig hun stem wilden uitbrengen. Omwille van dit incident werden de verkiezingen stilgelegd. U ging nadien terug naar uw huis waar u bleef tot u in november 2009 een laatste keer werd opgepakt door gewapende mannen. De orders voor uw arrestatie werden gegeven door (K.M.), een majoor-generaal bij het leger. U werd opgesloten in de Military Barracks van Magamaga, waarbij u gefolterd werd opdat u zou stoppen met uw politieke activiteiten. Na een maand werd u vrijgelaten met de waarschuwing dat u niet langer campagne mocht voeren voor de partij. Na uw vrijlating besloot u naar uw oom in Nakapiripirit te gaan, nabij de grens met Kenia, omdat u genoeg had van de vele arrestaties en foltering en omdat men u bedreigde. Tijdens uw verblijf bij uw oom zag hij mensen van de NRM die naar u op zoek waren. Hierop besloot hij dat u het land diende te verlaten en organiseerde hij uw reis. Op 5 maart 2010 reisde u naar Nairobi waar u dezelfde dag een vlucht nam met eindbestemming Canada. Tijdens een tussenlanding de volgende dag in Brussel werd u in de transitzone in Zaventem tegengehouden en verhinderd verder te reizen. Op 9 maart 2010 vroeg u in België asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde dat u niet naar Oeganda terug kan omdat u vreest gedood te worden door aanhangers van de National Resistance Movement (NRM), omwille van uw politieke activiteiten voor de Conservative Party en omwille van de betrekkingen die uw vader zou hebben met rebellen (zie hoorverslag Commissariaat generaal, dd. 22 september 2010, hierna CGVS, p. 6 & p. 18).

Aangaande de door u aangehaalde vervolging omwille van uw politieke activiteiten voor de Conservative Party kan het volgende worden opgemerkt.

U legde in het kader van uw asielprocedure een brief voor, opgesteld door de voorzitter van uw partij, (K.L.), evenals een getuigenis onder ede van uw moeder, (M.N.) (CGVS, p.5 & documenten, nr.1-2). Er werden echter manifeste tegenstrijdigheden opgemerkt tussen uw eigen verklaringen op het Commissariaat-generaal, de informatie vermeld in de documenten en de informatie ter beschikking van het Commissariaat-generaal, waardoor de geloofwaardigheid van deze verklaringen ernstig wordt ondermijnd.

Betreffende de dag van de Mukono verkiezingen stelde u dat u zelf geen problemen kende en nadien terugkeerde naar huis (CGVS, p.12), wat in strijd is met de neergelegde documenten, vermits hierin staat dat u spoorloos verdween sinds de dag van de verkiezingen. Verder zei u dat de verkiezingen ergens in 2009 plaatsvonden (CGVS, p.12), waar de brief van uw partijvoorzitter stelt dat de verkiezingen in Mukono begin dit jaar (dus in 2010) plaatsvonden. Het Commissariaat-generaal beschikt echter over informatie dat de verkiezingen plaatsvonden op 28 mei 2010 (zie landeninformatie). U verbleef, volgens uw verklaringen, op dat moment echter reeds bij uw oom in Nakapiripirit (CGVS, p.16). Het is overigens opmerkelijk dat u dermate weinig precieze en incorrecte verklaringen aflegde over de dag/periode van de verkiezingen indien u werkelijk als waarnemer aanwezig zou zijn geweest op de dag van de verkiezingen. Uit al het voorgaande blijkt dat uw aanwezigheid als CP jongere op de dag van de verkiezingen in Mukono bijzonder twijfelachtig is.

Voorts verklaarde u sinds 2006 jeugdleider te zijn van de partij en een centrale rol te spelen in de campagnevoering, ondermeer voor de presidentsverkiezingen van 2011 (CGVS, p.7) U gaf evenwel incoherente verklaringen met betrekking tot de structuur van jeugdafdeling van de CP waartoe u behoorde. U verklaarde aanvankelijk dat er vele jeugdleiders zijn, die u niet allemaal kent (CGVS, p.7). Wanneer u gevraagd werd naar de namen van jeugdleiders die u wel kende, stelde u – in strijd met uw eerdere verklaring – dat er slechts één jeugdgroep was, bestaande uit 6 leden met uzelf als leider (CGVS, p.7). Bovendien kon u ook van deze eigen groep – waarmee u jarenlang campagne voerde – slechts vier van de zes leden bij hun naam noemen (CGVS, p.7). Verder kon u niet specificeren waar in Rubaga het partijbureau – waar u stelde meerdere malen geweest te zijn – gelegen is (CGVS, p.8).

Over de komende presidentsverkiezingen stelde u verder dat (K.L.) de presidentskandidaat is voor de CP en zegt u dat het de partij is die beslist over de kandidaturen (CGVS, p.9). Volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt is het echter de Inter-Party Cooperation, een samenwerkingsverband tussen vijf oppositiepartijen waaronder de CP, die de kandidaten nomineert, en werd recentelijk professor (J.K.) naar voren geschoven voor de CP. U had overigens nog

nooit van (K.) gehoord (CGVS, p.18) wat, indien u daadwerkelijk de campagne voor de presidentsverkiezingen van 2011 aanvoerde, (CGVS, p.13) uiterst bevreemdend is.

Uit al het voorgaande blijkt dat u uw politieke activiteiten voor de Conservative Party en de vervolging die u als gevolg hiervan zou hebben meegemaakt, niet aannemelijk hebt gemaakt.

Met betrekking tot de door u aangehaalde vervolging wegens de betrokkenheid van uw vader bij de rebellen kunnen volgende bedenkingen gemaakt worden.

Vooreerst verklaarde u vervolgd te worden omwille van de communicatie die uw vader zou hebben met rebellen (CGVS, p.6) maar u beschikt over geen enkele bijkomende informatie betreffende de inhoud of het doel van deze communicatie, u weet niet welke rebellen het hier betrof en wat de precieze rol van uw vader was (CGVS, p.11). Het is niet alleen merkwaardig dat u binnen uw familie nooit iets vernomen hebt van uw vaders politieke activiteiten.

Bovendien is het uiterst bevreemdend dat u, wanneer u nadien uw vader ontmoette, naliet om hem hiernaar te vragen (CGVS, p.11), aangezien dit toch mee de reden was van uw opsluiting en foltering (CGVS, p.6).

In de door u neergelegde getuigenis van uw moeder verklaarde zij dat haar man in augustus 2009 werd gearresteerd door mannen van de nationale geheime dienst wegens zijn steun aan de rebellen en hij weer werd vrijgelaten nadat hij gedwongen werd u als een rebel te bestempelen (zie documenten, nr.1). U verklaarde echter dat u geen weet had van eventuele problemen die uw vader had omdat u geen nauwe band met hem had (CGVS, p.11). Het is echter totaal niet aannemelijk dat u niet op de hoogte was van deze ernstige gebeurtenis aangezien u uw moeder, die wel over deze informatie beschikte, hierna geregeld zag en u ook uw vader een jaar geleden ontmoette (CGVS, pp.3-4).

Tenslotte dient te worden opgemerkt dat er in uw verklaringen hieromtrent ook een incoherentie werd vastgesteld. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken vertelde u namelijk dat u tijdens uw laatste opsluiting, eind 2009, ondervraagd werd over uw vader (zie vragenlijst ingevuld bij de Dienst Vreemdelingenzaken, dd. 9 maart 2010, punt 3.1, p.2). Op het Commissariaat-generaal verklaarde u echter dat er tijdens die laatste opsluiting enkel gesproken werd over uw campagnes voor de CP, waarmee u diende te stoppen (CGVS, p.13) en dat u enkel de eerste maal, in 2006, omwille van uw vader werd gearresteerd (CGVS, p.5).

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u in Oeganda opgesloten en gefolterd werd omwille van de steun die uw vader leverde aan de rebellen.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

De door u neergelegde documenten wijzigen bovenstaande vaststellingen niet. De getuigenissen van de partijvoorzitter en van uw moeder zijn hierboven reeds besproken. De foto toont twee gewonde mensen die vermoedelijk dood zijn maar er kan geen uitsluitsel worden geven over de identiteit van de slachtoffers noch van de omstandigheden waarin ze zijn omgekomen. Uw identiteitskaart bevat persoonlijke en identiteitsgegevens waaraan hier niet meteen getwijfeld wordt. De lidkaart van de CP stelt dat u lid bent van de partij maar is verder niet van die aard dat het de datum van toetreden en uw politieke activiteiten, laat staan uw vervolging, kan bevestigen of de eerder aangehaalde tegenstrijdigheden kan weerleggen. Tenslotte legde u een uittreksel van een krant (dd.14 januari 2010) neer waarin uw foto staat met de vermelding dat deze persoon wordt gezocht voor misdaden tegen de staat. Hierover dient echter te worden opgemerkt dat uit consultatie van enkele artikels uit het door u voorgelegde uittreksel blijkt dat deze gedateerd zijn op 13 januari 2010 (zie landeninformatie) en niet op 14 januari 2010 zoals op het door u voorgelegde uittreksel staat vermeld. Er staat verder in het door u voorgelegde uittreksels een advertentie van 'Save the Children' waarin de publieke verkoop van voertuigen en motorfietsen wordt aangekondigd die zal plaatsvinden van 18 tot 20 november 2009, hetgeen eveneens vragen oproept gezien de datering van het uittreksel op 14 januari 2010. Dit alles laat toe om de authenticiteit en dus ook de bewijskracht van dit krantenuittreksel ernstig in twijfel te trekken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker put een eerste en enig middel uit een schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering

van de bestuurshandelingen, de algemene rechtsbeginselen en de beginselen van behoorlijk bestuur, meerbepaald de motiveringsverplichting en de zorgvuldigheidsverplichting.

Hij werpt op dat de commissaris-generaal bij diens besluitvorming onterecht weigert geloof te hechten aan zijn politiek engagement. Uit het niet beantwoorden van een aantal kennisvragen aangaande de Conservative Party (CP) kan volgens verzoeker geenszins afgeleid worden dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn politiek engagement voor de CP. De commissaris-generaal heeft nagelaten om enig onderzoek te verrichten of contact op te nemen met de CP in Oeganda. Evenmin heeft de commissaris-generaal rekening gehouden met het feit dat verzoeker afkomstig is uit Oeganda, zijn asielrelaas zich in Oeganda afspeelt en de realiteit, normen en dies meer in Afrika totaal verschillen van deze in West-Europa. Feiten die hier onmogelijk geacht worden zijn in het Afrikaanse continent wel mogelijk (cf. gebruik van vele aliasen, gebrek aan straatnamen, enzovoorts). Verzoekers activisme blijkt overigens ook uit de neergelegde verklaring van de voorzitter van de partij.

Daarenboven heeft de commissaris-generaal er geen rekening mee gehouden dat verzoeker reeds sinds begin 2010 zijn land heeft verlaten en dus niet meer van nabij de gebeurtenissen in zijn land van herkomst kan volgen.

Tevens wordt onterecht geen geloof gehecht aan de problemen welke verzoeker kende wegens de communicatie van zijn vader met de rebellen. Verzoeker doet te dezen gelden dat deze problemen het gevolg zijn van de activiteiten van zijn vader en niet van zijn persoonlijke activiteiten. Gezien verzoeker geen nauwe band met zijn vader heeft onderhouden, kon hij dan ook weinig uitleg verstrekken.

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de inhoud verzoeker het genoemde inzicht verschaft en hem aldus toelaat de bedoelde nuttigheidsafweging te maken. Uit het onderhavige verzoekschrift blijkt trouwens dat verzoeker zowel de feitelijke als de juridische overwegingen aan de grondslag van de bestreden beslissing kent, zodat het doel dat met het bestaan van de formele motiveringsplicht beoogd wordt, is bereikt. Verzoeker voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het betoog dat de commissaris-generaal geen onderzoeksdaden heeft verricht is niet dienstig daar het in eerste instantie aan verzoeker toekomt middels een coherent relaas, achtergrondkennis van zijn leefwereld en voor zijn relaas relevante elementen de waarachtigheid van zijn asielmotieven aannemelijk te maken.

Bij de beoordeling van de redenen aan de grondslag van de bestreden beslissing en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van verzoeker, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van verzoeker. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte

vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door verweerder en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot zijn onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van verzoeker daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

Verzoekers verklaringen zoals deze blijken uit het administratief dossier, zijn, zoals terecht wordt vastgesteld in de bestreden beslissing (i) strijdig met de door hem bijgebrachte documenten van zijn partijvoorzitter (ii) incoherent aangaande de structuur van de jeugdafdeling van de CP en zijn eigen jeugdafdeling (iii) strijdig met de landeninformatie aangaande de presidentskandidaat. Voormelde vaststellingen omtrent het gebrek aan feitelijke kennis zijn niet verzoenbaar met verzoekers voorgehouden profiel als jeugdleider van de Conservative Party (CP) en actief partijmilitant zodat geen geloof kan worden gehecht aan dit voorgehouden profiel. Verzoekers ongefundeerde verwijzing naar de normen en de realiteitsbeleving die anders zouden zijn in Afrika dan in Europa, is niet dienstig ter weerlegging van voormelde vaststellingen. De door hem bijgebrachte documenten noch de bewering “*dat verzoeker geen nauwe band had met zijn vader*” vermogen zijn teloorgegane geloofwaardigheid te herstellen.

De bestreden motivering vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt door de Raad overgenomen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3. Verzoeker ontwikkelt geen middel inzake de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas (zie sub 2.2.) en de elementen in het administratief dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.4. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoeker de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

2.5. De materiële motiveringsplicht, i.e. de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Gelet op wat voorafgaat blijkt dat de bestreden beslissing op een correcte wijze genomen en gemotiveerd is. Naast een uiteenzetting van de asielmotieven door verzoeker zelf aangevoerd tijdens diens gehoor op de zetel van het Commissariaat-generaal, bevat de bestreden beslissing gedetailleerde en pertinente overwegingen die de beslissing afdoende motiveren.

2.6. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien januari tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,
dhr. R. SANEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN

W. MULS